II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 30ής Απριλίου 1996

με την οποία καλείται η ιταλική κυβέρνηση να παράσχει όλα τα έγγραφα, τις πληροφορίες και τα δεδομένα σχετικά με την ενίσχυση για την αναδιάρθρωση των οδικών μεταφορών, καθώς επίσης να αναστείλει αμέσως την καταβολή οποιασδήποτε νέας ενίσχυσης

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(96/543/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 5, 92 και 93,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως τα άρθρα 61 και 62,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με επιστολή της 19ης Απριλίου 1991 [1], η Επιτροπή κοινοποίησε στις ιταλικές αρχές την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης σχετικά με ένα σχέδιο ενίσχυσης που αποσκοπεί στην αναδιάρθρωση των οδικών μεταφορών στην Ιταλία.

(2) Μετά την έναρξη της διαδικασίας η Επιτροπή πληροφορήθηκε μέσω της επίσημης ιταλικής εφημερίδας ότι οι ιταλικές αρχές είχαν εκδώσει το νόμο αριθ. 68, της 5ης Φεβρουαρίου 1992 (GURI της 12ης Φεβρουαρίου 1992, γενική σειρά αριθ. 35, σ. 3), ο οποίος θεσπίζει ενίσχυση, κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης, με ακριβώς τα ίδια αποτελέσματα με εκείνα της ενίσχυσης που προβλεπόταν εξαρχής στην κοινοποίηση των ιταλικών αρχών για το κοινοποιηθέν καθεστώς της 12ης Σεπτεμβρίου 1990, καθώς επίσης το διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1992 (GURI της 13ης Ιουνίου 1992, γενική σειρά αριθ. 163, σ. 12), το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα χορήγησης αδειών τρεις φορές περισσότερων από τις άδειες που θα επιστραφούν βάσει του άρθρου 9 του νόμου αριθ. 68 (πρόωρη συνταξιοδότηση).

(3) Με βάση τις πληροφορίες αυτές, η Επιτροπή αποφάσισε να επεκτείνει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 που είχε κινηθεί στην περίπτωση C 17/91 [2], για τα προαναφερθέντα μέτρα.

(4) Το νομικό πλαίσιο στο οποίο βασίζεται το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων συνίσταται λοιπόν στα κάτωθι νομοθετήματα:

— νόμος αριθ. 68, της 5ης Φεβρουαρίου 1992 «Ristrutturazione dell'autotrasporto di cose per conto di terzi» (GURI της 12ης Φεβρουαρίου 1992, γενική σειρά αριθ. 35, σ. 3),

— διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1992 «Rilascio di nuove autorizzazioni al transporto di merci per conto di terzi» (GURI της 13ης Ιουνίου 1992, γενική σειρά αριθ. 163, σ. 12),

— διάταγμα της 29ης Οκτωβρίου 1992 «Disposizioni concernenti i criteri per la concessione e l'erogazione dei benefici nonché i tempi e le modalità per la presentazione delle domande de cui alla legge 5 febbraio 1992» (GURI της 20ής Ιανουαρίου 1993, γενική σειρά αριθ. 15, σ. 15),

— Διάταγμα της 3ης Δεκεμβρίου 1992 «Versamento contributivo per gli autotrasportatori che cessino l'attivitá d'impresa» (GURI της 23ης Δεκεμβρίου 1992, γενική σειρά αριθ. 301, σ. 6),

[1] Δημοσιευθείσα στην ΕΕ αριθ. C 137, της 28. 5. 1991, σ. 3.

[2] Δημοσιευθείσα στην ΕΕ αριθ. C 66 της 9. 3. 1993, σ. 3.

— διάταγμα της 26ης Απριλίου 1993 «Disposizioni concernenti la ripartizione dei fondi disponibili tra le diverse finalitá della legge 5 febbraio, n° 68»,

— διάταγμα-νόμος της 29ης Μαρτίου 1995 αριθ. 92 (Επίσημη Εφημερίδα της Ιταλικής Κυβέρνησης της 30ής Μαρτίου 1995), διάταγμα-νόμος, της 30ής Μαΐου 1995, αριθ. 205, διάταγμα-νόμος της 28ης Ιουλίου 1995, αριθ. 311 (GURI αριθ. 176 της 29ης Ιουλίου 1995), και διάταγμα-νόμος της 26ης Σεπτεμβρίου 1995, αριθ. 402 (GURI αριθ. 226 της 27ης Σεπτεμβρίου 1995) τα οποία δεν κατέστησαν νόμοι (βλέπε GURI αριθ. 277 της 27ης Νοεμβρίου 1995).

(5) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση αποσκοπούσε στην αναδιάρθρωση του τομέα για την προετοιμασία του ενόψει της ενιαίας αγοράς το 1993, ευνοώντας ιδίως τη συγχώνευση επιχειρήσεων και τη δημιουργία κοινοπραξιών και συνεταιρισμών. Για να επιτευχθεί ένας τέτοιος στόχος, το καθεστώς που προβλεπόταν στην αρχή συμπεριλάμβανε πολλά μέτρα (βλέπε νόμο αριθ. 68 του 1992), ήτοι:

Μέτρο Α:

Φορολογικές ελαφρύνσεις, σε περίπτωση συγχώνευσης επιχειρήσεων εγγεγραμμένων στο εμπορικό μητρώο από τριετίας (άρθρο 3 παράγραφος 1).

Μέτρο Β:

Πριμοδότηση της αγοράς ή της μίσθωσης με προοπτική την αγορά νέου οχήματος, σε περίπτωση συγχώνευσης επιχειρήσεων (άρθρο 3 παράγραφος 2 και άρθρο 4).

Μέτρο Γ:

Επιχορηγήσεις των επιχειρήσεων στις επενδύσεις τους (άρθρο 6).

Μέτρο Δ:

Το κράτος αναλαμβάνει επί δύο χρόνια τα κοινωνικά βάρη από τις αμοιβές των εργαζομένων οι οποίοι μετέχουν σε ενέργειες κατάρτισης (άρθρο 8).

Μέτρο Ε:

Πριμοδότηση της παύσης της ενεργού δραστηριότητας για τα φυσικά πρόσωπα ή τα μέλη συνεταιρισμών με εξ αδιαιρέτου ιδιοκτησία, ηλικίας άνω των 60 ετών για τους άνδρες ή 55 ετών για τις γυναίκες, που ασκούν το επάγγελμα του μεταφορέα εμπορευμάτων οδικώς χωρίς να απασχολούν υπαλλήλους (άρθρο 9).

Μέτρο ΣΤ:

Το κράτος αναλαμβάνει επί δύο χρόνια τα κοινωτικά βάρη των νεοπροσλαμβανόμενων στις επιχειρήσεις, οι οποίοι μέχρι να προσληφθούν ασκούσαν το επάγγελμα του μεταφορέα ως ελεύθεροι επαγγελματίες (άρθρο 10).

(6) Εξαιτίας των μεταβολών που υπέστησαν από το αρχικό σχέδιο του καθεστώτος ενισχύσεων και λόγω των διακυμάνσεων του συναλλάγματος, τα ποσά του προϋπολογισμού που προτείνουν σήμερα οι ιταλικές αρχές δεν είναι σαφή και διαφέρουν κατά πολύ ως φαίνεται από τότε που κοινοποιήθηκαν για πρώτη φορά. Σε συνάντηση των εμπειρογνωμόνων στις 25 Σεπτεμβρίου 1995, οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή ότι ο συνολικός προϋπολογισμός που προβλέπεται για το 1995, 1996 και 1997 ήταν 378,1 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (189 εκατομμύρια Ecu, χωρίς να προσδιορίζουν πώς θα κατανεμηθεί το ποσό αυτό στα μέτρα ενίσχυσης.

(7) Το νομικό πλαίσιο, σύμφωνα με τις πληροφορίες των ιταλικών αρχών, δεν τέθηκε σε εφαρμογή εκτός από την περίπτωση των ενισχύσεων του 1992, από τις οποίες οι μόνες που χορηγήθηκαν ήταν εκείνες για την πρόωρη συνταξιοδότηση, καθόσον δεν υποβλήθηκαν αιτήσεις για τα υπόλοιπα. Άλλωστε, οι ιταλικές αρχές διαβίβασαν με την αλληλογραφία τους συμφωνία, της 17ης Μαρτίου 1995, με το επαγγελματικό κλάδο, σύμφωνα με την οποία ο νόμος αριθ. 68 θα παρατεινόταν για τρία έτη, οι ιταλικές αρχές όμως θα έθεταν σε εφαρμογή μόνο τα μέτρα του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) (προώθηση των συνδυασμένων μεταφορών), του άρθρου 8 (επαγγελματική κατάρτιση) και του άρθρου 9 (πρόωρη συνταξιοδότηση μελών των συνεταιρισμών).

(8) Όντως, με την κίνηση της διαδικασίας που προαναφέρθηκε επακολούθησαν πολυάριθμες ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ ιταλικών αρχών και υπηρεσιών της Επιτροπής. Στην επιστολή για την κατάρτιση σχεδίου νόμου από το Συμβούλιο υπουργών («διατάξεις για τις οδικές εμπορευματικές μεταφορές για λογαριασμό τρίτου»), το οποίο στο άρθρο 2 τροποποιεί ουσιαστικά το νόμο αριθ. 68 του 1992 για να τον προσαρμόσει στις κοινοτικές διατάξεις σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις. Με το άρθρο αυτό καταργούνται τα πλέον αμφισβητούμενα μέτρα από άποψη συμβατότητάς τους με το κοινοτικό δίκαιο, παρέχεται όμως η δυνατότητα χορήγησης φορολογικών ελαφρύνσεων (άρθρο 3 παράγραφος 1 του νόμου) και μέτρου υπέρ της επαγγελματικής κατάρτισης των μεταφορέων (άρθρο 8 του νόμου), των συνδυασμένων μεταφορών [άρθρο 6 στοιχείο γ) του νόμου] και της πρόωρης συνταξιοδότησης των μεταφορέων που ανήκουν σε συνεταιρισμούς (άρθρο 9 του νόμου).

(9) Μετά από δύο αιτήσεις για συμπληρωματικές πληροφορίες από πλευράς της Επιτροπής, της 22 Φεβρουαρίου 1994 και στις 12 Απριλίου 1995, οι ιταλικές αρχές με αλληλογραφία τους με ημερομηνία 17 Ιουλίου 1995 προς τη Γενική Διεύθυνση Μεταφορών κοινοποίησαν στην Επιτροπή ότι το σχέδιο νόμου δεν είχε εγκριθεί τον Δεκέμβριο του 1993 λόγω της διάλυσης του κοινοβουλίου και των εσωτερικών πολιτικών δυσχερειών στην Ιταλία, και ότι συνεπώς, μετά από συμφωνία με ενώσεις των μεταφορέων (αντίγραφο της οποίας διαβιβάσθηκε), ο νόμος αριθ.

68 είχε παραταθεί με το διάταγμα αριθ. 92, της 29ης Μαρτίου 1995, που προαναφέρθηκε, μόνο όμως τα άρθρα για τα μέτρα υπέρ της πρόωρης συνταξιοδότησης, της ενίσχυσης των συνδυασμένων μεταφορών και της επαγγελματικής κατάρτισης θα αναπτύσσονταν με διατάγματα εφαρμογής. Οι ιταλικές αρχές με την ευκαιρία αυτή πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι τα εν λόγω διατάγματα εφαρμογής ήταν ακόμη στο στάδιο σύνταξής τους και ότι θα διαβιβάζονταν στην Επιτροπή το συντομότερο δυνατό, μαζί με τις υπόλοιπες πληροφορίες που είχαν ζητηθεί στην τελευταία επιστολή.

(10) Στις 25 Σεπτεμβρίου 1995 πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες συνάντηση μεταξύ αντιπροσώπων της Επιτροπής και ιταλικών αρχών. Στη συνάντηση αυτή θα διασαφηνίζονταν ορισμένα νομικά προβλήματα πριν την έγκριση των υπουργικών διαταγμάτων εφαρμογής. Οι ιταλοί εμπειρογνώμονες επιβεβαίωσαν ότι θα εφαρμόζονταν μόνο τα άρθρα 6 στοιχείο γ), 8 και 9 του νόμου αριθ. 68, δηλαδή τα μέτρα για τις συνδυασμένες μεταφορές, την επαγγελματική κατάρτιση και την παύση της ενεργού δραστηριότητας. Άλλωστε, οι ιταλοί εμπειρογνώμονες επιβεβαίωσαν ότι ο νόμος αριθ. 68 δεν είχε δημιουργήσει δικαιώματα για τους τυχόν δικαιούχους (εξαιρέσει της πρόωρης συνταξιοδότησης το 1992) διότι τα διατάγματα εφαρμογής δεν δημοσιεύθηκαν ποτέ.

(11) Η Επιτροπή απέστειλε με επιστολή στις 21 Νοεμβρίου 1995 όλες τις λεπτομέρειες που είχαν ζητήσει οι ιταλικές αρχές στη συνάντηση. Στην αλληλογραφία αυτή, υπενθυμιζόταν στις ιταλικές αρχές ότι η Επιτροπή εξακολουθούσε να αναμένει γραπτή απάντηση στην αίτηση της 12ης Απριλίου 1995 για περαιτέρω πληροφορίες, καθώς και διευκρινίσεις για την εφαρμογή των μέτρων ενίσχυσης, και τις νομοθετικές διατάξεις που έχουν θεσπισθεί για την κατάργηση των μέτρων του νόμου αριθ. 68, της 5ης Φεβρουαρίου 1992, που δεν επρόκειτο να εφαρμοσθούν. Οι ιταλικές αρχές είχαν κληθεί επίσης να διαβιβάσουν κάθε πληροφορία σχετικά με την τυχόν παράταση της ενίσχυσης με την προειδοποίηση ότι κάτι τέτοιο θα καλυπτόταν από τη διαδικασία ενίσχυσης C 17/91. Επί τη ευκαιρία αυτή, οι ιταλικές αρχές είχαν ειδοποιηθεί ότι η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα να δώσει εντολή αναστολής της ενίσχυσης και να καλέσει την Ιταλία να παράσχει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες, στη συνέχεια δε να λάβει απόφαση με βάση τις υπάρχουσες πληροφορίες. Η προθεσμία απάντησης στην επιστολή αυτή ήταν 15 εργάσιμες ημέρες.

(12) Εκ των υστέρων η Επιτροπή πληροφορήθηκε ότι ο νόμος αριθ. 68 είχε αποτελέσει και πάλι το αντικείμενο πρότασης παράτασης με νομοθετικό διάταγμα στις 26 Σεπτεμβρίου 1995, το εν λόγω διάταγμα όμως δεν μετατράπηκε σε νόμο. Καθ' όλη τη διάρκεια του Ιανουαρίου 1996 πραγματοποιήθηκαν άτυπες συζητήσεις με τις ιταλικές αρχές, οι οποίες υποσχέθηκαν να παράσχουν τις ζητούμενες πληροφορίες, μέχρι στιγμής όμως οι υπηρεσίες της Επιτροπής δεν τις έχουν λάβει.

(13) Με βάση τα ανωτέρω και δεδομένου ότι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει αναγνωρίσει την απόφαση που εξέδωσε στην υπόθεση C-301/87 (Boussac) στις 14 Φεβρουαρίου 1990 και επιβεβαίωσε αργότερα στην απόφασή του, της 13ης Απριλίου 1994, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-324/90 και C-342/90 (Pleuger) [1], ότι σε περίπτωση παράβασης του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή μπορεί να λάβει προσωρινή απόφαση με την οποία να υποχρεώσει το δεδομένο κράτος μέλος, εν προκειμένω την Ιταλία, να αναστείλει την καταβολή της ενίσχυσης και να διαβιβάσει στην Επιτροπή όλα τα έγγραφα και τις πληροφορίες που απαιτούνται για να εξετάσει κατά πόσο τα μέτρα ενίσχυσης είναι συμβατά με την κοινή αγορά.

(14) Εξάλλου, σύμφωνα με την ανωτέρω νομολογία, εάν η Ιταλία δεν συμμορφωνόταν προς την απόφαση αυτή και δεν διαβίβαζε εντός προθεσμίας έξι εβδομάδων από την κοινοποίηση της απόφασης όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται για να εκτιμηθεί εάν οι εν λόγω ενισχύσεις είναι συμβατές, η Επιτροπή μπορούσε να λάβει οριστική απόφαση με βάση τις πληροφορίες που είχε μέχρι τότε στη διάθεσή της· η απόφαση αυτή θα μπορούσε να επιβάλει την επιστροφή της καταβληθείσας ενίσχυσης και την πληρωμή τόκων υπολογιζόμενων από την ημερομηνία καταβολής της ενίσχυσης με το επιτόκιο αναφοράς που ίσχυε την ημέρα εκείνη, το οποίο χρησιμεύει για τον υπολογισμό της αντίστοιχης καθαρής αξίας της επιχορήγησης των διαφόρων τύπων ενισχύσεων στο εν λόγω κράτος μέλος. Το μέτρο αυτό είναι αναγκαίο για να επανέλθει η προηγούμενη κατάσταση [2], καταργώντας όλα τα οικονομικά πλεονεκτήματα που είχε αδικαιολόγητα η δικαιούχος επιχείρηση με την παράνομη ενίσχυση από την ημερομηνία καταβολής της ενίσχυσης.

(15) Στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι ιταλικές αρχές όντως κλήθηκαν από την Επιτροπή, όπως προαναφέρθηκε, και πιο συγκεκριμένα με τις επιστολές της 5ης Ιουλίου 1993, της 18ης Απριλίου 1995 και της 5ης Ιουλίου 1995, να διαβιβάσουν όλες τις πληροφορίες σχετικά με την εν λόγω ενίσχυση. Η Επιτροπή κρίνει ότι οι απαντήσεις σε ορισμένα θέματα προκειμένου να εξετασθεί η συμβατότητα της ενίσχυσης με το κοινοτικό δίκαιο δεν είναι πλήρεις, ενώ σε άλλα είναι ακόμη και ανύπαρκτες.

(16) Άλλωστε, οι ιταλικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι οι ενισχύσεις για το 1992 είχαν χορηγηθεί και ότι είχε υπογραφεί συμφωνία με τις επαγγελματικές οργανώσεις στις 17 Μαρτίου 1995 για την εφαρμογή μέρους των μέτρων που προέβλεπε το συγκεκριμένο καθεστώς. Κατά τη διάρκεια του 1995 εκδόθηκαν πολλά νομοθετικά διατάγματα με σκοπό να παραταθεί το καθεστώς κατά τα έτη 1995, 1996, 1997.

[1] Συλλογή του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 1994, σ. I-1205.

[2] Υπόθεση C-142/87. Απόφαση της 21ης Μαρτίου. Συλλογή 1990, σ. I-959.

(17) Σύμφωνα όμως με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν μπορεί να θέσει σε εφαρμογή μέτρα για τις προβλεπόμενες ενισχύσεις εάν η διαδικασία αξιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 δεν καταλήξει προηγουμένως σε τελική απόφαση. Αφού η ιταλική κυβέρνηση έθεσε σε εφαρμογή το καθεστώς ενισχύσεων χωρίς να έχει εκπληρώσει αυτή την υποχρέωση μη εκτέλεσης των μέτρων, το καθεστώς θεωρείται παράνομο από το κοινοτικό δίκαιο.

(18) Με βάση τα ανωτέρω, οι υπηρεσίες της Επιτροπής κρίνουν ότι υφίσταται σοβαρός κίνδυνος στρέβλωσης του ανταγωνισμού και ότι χρειάζεται να δοθεί αμέσως εντολή αναστολής της ενίσχυσης. Η υποχρέωση αυτή συνεπάγεται ότι όχι μόνον δεν θα τεθούν σε εφαρμογή οι ενισχύσεις που περιγράφηκαν προηγουμένως αλλά και ότι δεν θα εκδοθούν νέες νομοθετικές και κανονιστικές πράξεις με σκοπό την εισαγωγή των τρόπων εφαρμογής των ενισχύσεων που περιγράφηκαν ανωτέρω,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η Ιταλία παρέχει, εντός προθεσμίας έξι εβδομάδων από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, όλες τις πληροφορίες, τα στοιχεία και τα έγγραφα που χρειάζονται για να επιτραπεί στην Επιτροπή να εξετάσει κατά πόσο οι ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση του τομέα των οδικών μεταφορών που εξετάζονται στην υπόθεση C 17/91 συμβιβάζονται με το κοινοτικό δίκαιο. Οι πληροφορίες θα περιλαμβάνουν συγκεκριμένα τα κάτωθι στοιχεία:

1. Τους τρόπους εφαρμογής των μέτρων ενίσχυσης της επαγγελματικής κατάρτισης, καθώς και εκείνων για την προώθηση των συνδυασμένων μεταφορών και την πρόωρη συνταξιοδότηση στον τομέα των μεταφορών. Οι ιταλικές αρχές πρέπει ιδίως να παράσχουν τις πληροφορίες που είχαν ήδη ζητηθεί με την επιστολή της 12ης Απριλίου 1995, με σκοπό να εκτιμηθούν τα μέτρα ως προς το ισχύον κοινοτικό δίκαιο, διευκρινίζοντας τους προβλεπόμενους τύπους επενδύσεων για τις συνδυασμένες μεταφορές και τους τρόπους ενισχύσεων στην επαγγελματική κατάρτιση.
2. Τις δυνατότητες σωρευτικού αποτελέσματος της ενίσχυσης αυτής με άλλα ισχύοντα καθεστώτα ενισχύσεων, καθώς και το συνολικό προϋπολογισμό του καθεστώτος ενίσχυσης, διευκρινίζοντας για κάθε μέτρο την κατανομή του ετησίως.
3. Την κατάσταση εφαρμογής των μέτρων ενίσχυσης που αφορούν την υπόθεση, καθώς και τις νομοθετικές διατάξεις που έχουν θεσπισθεί για να καταργήσουν τα μέτρα ενίσχυσης που δεν εγκρίθηκαν από την Επιτροπή και περιλαμβάνονται στο νόμο αριθ. 68 της 5ης Φεβρουαρίου 1992 (Gazzetta Ufficiale della Repubblica italiana της 12ης Φεβρουαρίου 1992), ο οποίος αποτελεί τη νομική βάση της υπόθεσης ενίσχυσης C 17/91. Υπό την έννοια αυτή, οι ιταλικές αρχές θα πρέπει να επιβεβαιώσουν επισήμως ότι τα υπόλοιπα μέτρα που προβλέπει ο νόμος αριθ. 68 έχουν αποσυρθεί από το σχέδιο ενισχύσεων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων υπό μορφή φορολογικών ελαφρύνσεων. Στην αντίθετη περίπτωση, στις πληροφορίες που θα διαβιβάσουν οι ιταλικές αρχές πρέπει να συμπεριλαμβάνονται επίσης πλήρη στοιχεία για τους τρόπους εκτέλεσης των τυχόν υπόλοιπων μέτρων.
4. Εξάλλου, σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαθέτει η Επιτροπή, το ιταλικό διάταγμα-νόμος της 26ης Σεπτεμβρίου 1995 (GURI αριθ. 226 της 27ης Σεπτεμβρίου 1995), στο άρθρο 3, παρέτεινε το αποτέλεσμα του εν λόγω νόμου αριθ. 68 έως τις 31 Δεκεμβρίου 1997 με βάση τους όρους της συμφωνίας της 17 Μαρτίου 1995 με τις επαγγελματικές οργανώσεις. Ωστόσο το διάταγμα αυτό δεν μετετράπη σε νόμο. Οι ιταλικές αρχές καλούνται να δώσουν πληροφορίες για τις συνέπειες του γεγονότος αυτού, καθώς και για κάθε άλλη νέα πρόταση νομοθετικής πράξης στη Βουλή που έχει στόχο να παραταθεί το καθεστώς ενισχύσεων.

Η Ιταλία μπορεί να παράσχει κάθε άλλη πληροφορία την οποία κρίνει χρήσιμη για την εκτίμηση της υπόθεσης.

Άρθρο 2

Η Ιταλία αναστέλλει αμέσως την εφαρμογή κάθε νέας ενίσχυσης της μορφής που περιγράφεται ανωτέρω, αναμένοντας το αποτέλεσμα της εξέτασης, και ενημερώνει την Επιτροπή εντός 15 εργασίμων ημερών για τα μέτρα που έλαβε προκειμένου να συμμορφωθεί με την εν λόγω υποχρέωση. Η υποχρέωση αυτή συνεπάγεται όχι μόνο ότι δεν θα καταβληθούν οι ήδη εφαρμοζόμενες ενισχύσεις αλλά και ότι δεν θα εκδοθούν νέες νομοθετικές πράξεις με σκοπό την εισαγωγή μέτρων εφαρμογής της ενίσχυσης που περιγράφονται ανωτέρω.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 30 Απριλίου 1996.

Για την Επιτροπή

Neil KINNOCK

Μέλος της Επιτροπής